

בשולי הביקור ההיסטורי: מה ראו ושמעו שורך „העולם הזה” וצלמת המערכת

אלבום פרטי

טורן וענבתי עניבה לכבוד המאורע, סבלתי קשות.

בתום מסיבת-העיתונאים נסעו הכתבים הישראליים חזרה למלונם המרוחק, בשולי קאהיר, באוטובוסים של לישכת-העיתונות הממשלתית המצרית, בלוויית אוסנועים וצפירות, חמקתי באדיבות, יחד עם גילה רוזן, צלמת העולם הזה, ואנה פונגור, עיתור נאית גרמניה הנשואה לאדריכל ירושלמי והכתבת עבור עיתונים אירופיים, שוטטנו ברחובות. השעה היתה 10 בלילה.

בגשר הולכי-הרגל, בכיכר-השיחרור ה-ענקית, צילמה גילה עוברי-ישובים בעלי חזות מעגינת, זוגות צעירים, אמהות ה-נושאות תינוקות, בכל פעם שהבוק המצר-למה הפתיע את המצלומים, ולפני שאלה יכלו למחות או לזעוף, שילחה בהם גילה חיוך מלבב, בעל כורחם, בהתאם לטבע של עמם, ענו המצרים תמיד בחיוך רחב, חיפשו את המיסעדה המיורחית המפור-סמת, פלפלה, בפנית-רחוב פניתי אל שני צעירים, שנראו לי כסטודנטים, ושאלתי אותם בערבית היכן המיסעדה.

אחד הצעירים הסביר לי באדיבות לאן לפנות, ושאל: „מניין אתם?”

„אנחנו ישראלים”, השבתי, שוב בער-בית.

הבחור חייך במבוכה, כמי שהיתלו בו, „לא, באמת, מניין אתם?”

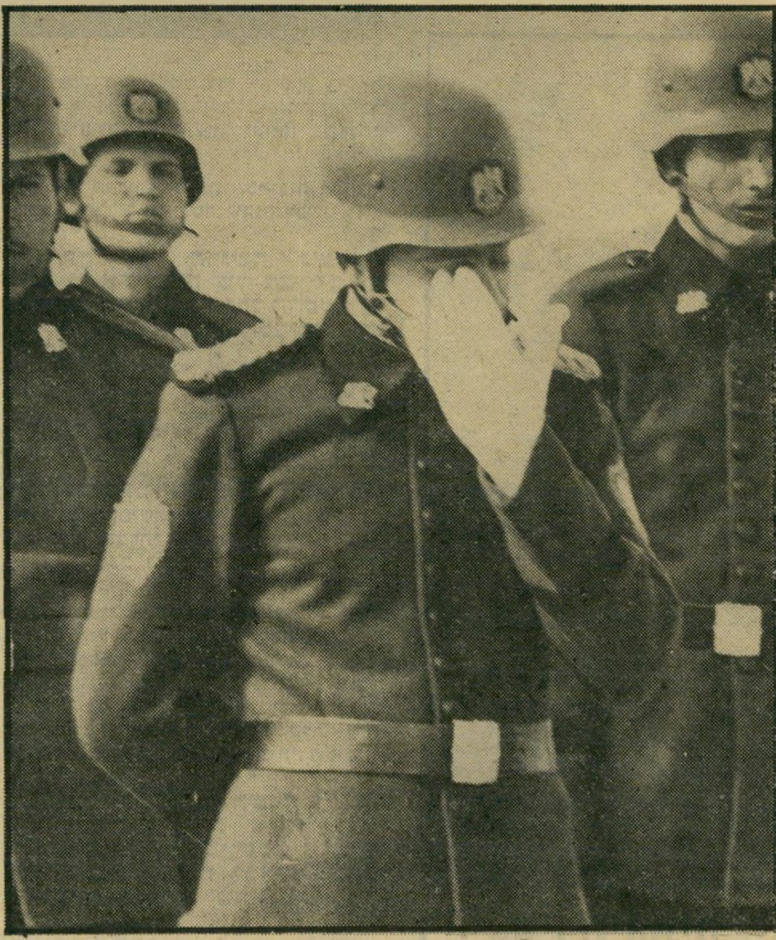
חזרתי על דברי והוספתי: „אנחנו עיי-תונאים, באנו היום לרגל ביקורו של מר בגין מחר.”

לבסוף שוכנע הצעיר, לפחות למחצה, והוא אמר בעברית: „שלום עליכם, מה שלומך?”

הפעם היה זה תורי להיות מופתע, „מניין אתה יודע עברית?” שאלתי בעברית.

„אני לימדתי את עצמי הרבה שפות”, השיב באנגלית, ולאחר מכן עבר לצר-פתית.

מכיוון שלא היה עדיין משוכנע לגמרי, התודענו כהלכה, נתתי לו כרטיס-ביקור, גילה צילמה, החלפנו דיעות והלצות, כל

את ההערכה המדינית הטובה ביותר שמעתי בפנית רחוב טלעת חרב, במר-כו קאהיר, וזו לשונה:

„הכל תלוי באהבה, אם אין אהבה, הגיי-שואין לא יחזיקו מעמד, האשה תשכב עם גברים אחרים, והבעל ישכב עם נשים אחרות, אבל אם יש אהבה, הכל אחרת, אני יכול להתרגז על אשתי ולעזוב אותה, אם עשתה משהו רע, אבל אחרי-כך אזכר ברגעים היפים שהיו לי עימה, ואחזור אליה.”

זוהי הערכה מצרית מובהקת, פשוטה, אנושית, נכונה, היא לא נלמדה בשום ספר של תורת-המדינה, היא נובעת מן המסורת

מאת

אורי אבנרי

צילומים: גילה רוזן

המצרית, מחוכמת-החיים שד עם עתיק: דא המוסמכים חשוכים, אלא יחסי-הידודת הנוצרים בין העמים.

מיקרה עין

ברחוב

את בעך הניתוח המדיני הזה פגשתי באקראי.

בערב שלפני בואו של בגין, הוזמנו למסיבת-עיתונאים שהעניק שרי-המדינה לענייני-חוץ, בוטרס בוטרס-עאלי המבר-ריק, לעיתונאים הישראליים שהגיעו בר-בוקרו של אותו יום לקאהיר, זה היה תענוג אינטלקטואלי טהור, הארמון של שרי-החוץ היה מקסים, אך הזרקורים להטו, והיה חם, חם מאד, מכיוון שלבשתי מי-קי

חול בעיניים

הרוח הלוהטת שנשבה בנמל-התעופה, כאשר המחין המישמר לצאתו של בגין, הכניסה גרגיר-חול לעינו של הקצין, למעלה: הצלמת התגנבה אל מאחרי תימורת המישמר, גרמה לסיבובי ראשים,